

Valgkampåpning

Halden 13. august 1989

Med forbehold om endringer

SPERRET til 13.8.89 kl 1630

Statsminister

Gro Harlem Brundtland

KRAV TIL INNSATS FOR FELLES FRAMTID

La oss aldri glemme at politikk dypest sett dreier seg om holdninger.

Dette Stortingsvalget står om velferdssamfunnets framtid. Skal vi fornye og forsterke velferdssamfunnet med utgangspunkt i Arbeiderpartiets verdier og vilje til folkevalgt styring - eller skal høyrekreftene få større muligheter enn de har hatt noen gang før? Skal høyrekreftene få skape større ulikheter, privatisere velferdssamfunnet og svekke samholdet og den politiske styringen?

Det valget vi skal gjøre 11. september legger grunnlaget for mange valg som skal gjøres i regjering og Storting de neste fire årene. Der må det foretas valg og beslutninger hver dag. Og det er valg som igjen vil få følger for hver og en. Det spiller en rolle hvem som har regjeringsansvar. Det spiller en rolle hvilke verdier de bygger sin politikk på. Derfor er valget et valg av verdier.

En borgerlig regjering etter dette valget, vil bety en enda sterkere høyredreining i samfunnet enn den vi fikk etter valget i 1981. Skjer det vil utviklingen ta en helt annen kurs enn den vi nå har lagt opp til.

Hvis noen har vært i tvil om hva slags krefter og verdier som vil få større innflytelse - så har Carl I Hagen med sine siste utspill ryddet den tvilen av veien. Her dreier det seg ikke om å rette på ting som er skakke og skjeve. Her dreier det seg om å rive ned viktige verdier i vårt samfunn - om å skape et helt annerledes samfunn. Han går nå til frontalangrep på det solidariske velferdssamfunnet. Det er slike angrep

vi vil få flere av dersom dette valget gir større gjennomslag for høyrekreftene.

Fremskrittspartiet vil svekke fellesskapet og samholdet i samfunnet og overlate den enkelte til seg selv. Da ødelegger vi tryggheten. De vil svekke den politiske styringen. Da er det selve demokratiet som blir truet.

Derfor må de borgerlige partiene i denne valgkampen si klart ifra hva de mener: Er det slike krefter de vil bygge på når 90-åras samfunn skal formes ?

Er det slike holdninger de vil støtte seg på for å sikre regjeringsmakten ?

Arbeiderpartiet vil slåss mot slike holdninger. Hvis vi svekker samholdet mellom mennesker og den folkevalgte styring i samfunnet - får vi ikke bare et utrygt samfunn, vi løser heller ikke de aller viktigste oppgavene vi står foran: Kampen mot arbeidsledigheten og miljø-ødeleggelsene, kampen for trygghet og omsorg.

Hvor er Høyres leder blitt av i denne helt sentrale verdi-debatten ? Han kan ikke fortsette å vri seg unna disse viktige spørsmålene. Han kan ikke gjøre som Ludvig fra Flåklypa - gjemme seg under dyna og si: "Det er fa'li det".

Syse må nå tørre å komme ut og si i fra om hvor han og Høyre står.

Ja, man kan nesten spørre: "Går'e an å være så redd 'a ?"

Vi må stille krav til hverandre. Vi må stille krav om innsats for felles framtid. For ingen kommer utenom: Vi har ansvar både for oss selv og hverandre.

Vi motarbeider unnaluring og misbruk av offentlige ordninger, uansett hvem det gjelder og hva slags misbruk det er snakk om. Det er forskjellen på Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet. Dette dreier seg om moral og respekt for lover og regler. Men det er ikke det Hagen gjør.

For, hva skal man egentlig mene om et parti som i det ene øyeblikket taler mot unnasluntring og i det neste går ut med oppfordring til svart arbeid og skattesnyteri?

Her ser vi dobbeltmoralen i Fremskrittspartiets politikk.

Hagens utfall mot enslige mødre og andre svake grupper nytter det ikke å bortforklare. Dette er angrep på kjerneverdier i vårt samfunn. Og ikke minst - et angrep på mange barns trygghet og framtid. Når mennesker kommer i en situasjon der de trenger hjelp - da gjør vi ikke hjelpen avhengig av skyld og uskyld. Da hjelper vi våre medmennesker slik at de kan komme seg ut av problemene og igjen kan stå på egne ben. Og vi slipper å henvise flere barn til barnevernet, slik Hagen går inn for.

Fremskrittspartiets mål er ikke å fornye velferdssamfunnet, men å bekjempe det. Samtidig avslører han et kvinnesyn som står i skarp kontrast til den likestillingstanke som Arbeiderpartiet slåss for. Her ligger det grunnleggende forskjeller mellom oss og Hagen.

Den utrygghet mange føler for fremtiden, kan ikke fjernes ved å søke tilbake til gamle løsninger og ideologier. De problemer mange opplever fjernes ikke ved å satse på partier som vil redusere politikkens innflytelse over fremtiden. Som vil svekke samfunnsansvaret og overlate den enkelte mer til seg selv - slik Høyre og Fremskrittspartiet ønsker.

Det er hverdagsproblemene det er viktig å løse. Derfor har Arbeiderpartiets politikk alltid tatt utgangspunkt i folks hverdag. Det er dette som har gjort arbeiderbevegelsen til en frihetsbevegelse.

Friheten og mulighetene ble ikke alle til del da de sterkeste og flinkeste slo seg fram, men da alle fikk arbeid, og muligheter for å ta utdanning.

Det var da alle fikk muligheten til å være med å bidra, at vi kunne skape et velferdssamfunn. Tenk hva det har gitt av verdier, at alle har fått mulighet til å ta ansvar - for seg selv og for andre.

Det er dette politikk må dreie seg om: Å gjøre det lettere for folk å kunne bruke sine evner og krefter. Skape større muligheter og gi økt frihet.

Det er dette f eks barnehageutbyggingen dreier seg om. Arbeiderpartiet har satt ny fart på barnehageutbyggingen og forlenger svangerskapspermisjonen slik at det blir enklere for småbarnsforeldrene å kombinere arbeid og omsorg. På den måten gir vi også barna bedre omsorg, et bedre oppvekstmiljø og en bedre start i livet.

Det er slike verdivalg det dreier seg om den 11. september.

Stilt overfor nye utfordringer og nye hverdagsproblemer må vi bygge videre på og styrke de sosialdemokratiske verdiene:
 Vi trenger et sterkere samhold mellom menneskene.
 Vi trenger større rettferdighet
 Vi trenger mer demokrati.
 Det er bare slik vi kan fornye og forsterke velferdssamfunnet.

Når det er tid for fornyelse - er det tid for sosialdemokrati. Det er det vi har vist, også i disse siste tre årene, med store og vanskelige oppgaver å løse.

Vi må bygge videre på den dugnadsånd vi har greid å skape de siste årene. Hver enkelt har bidratt til å komme ut av den økonomiske krisen. Det fortjener alle ros for. Organisasjonene har vist ansvar. Det skal - ikke minst - fagbevegelsen ha takk for.

Nå må vi ikke glemme hva vi alle har erfart: Vi må ha politisk styring og en klar kurs. Hvis ikke går det helt galt. Vi må ha en politikk som bygger på at det er arbeidet som skaper verdiene. Det går ikke an å låne seg til velstand. Det gikk ikke i 80-årene. Det går ikke i 90-årene.

Nå har det tatt 3 år å rydde opp etter Høyre. Neste gang kan det ta ti !

Derfor må vi ikke skusle bort det som er vunnet. Derfor må vi ikke stille oss slik at tre års jobb kastes bort ved stemmeurnene den 11. september. Det kan fort skje hvis

høyrekreftene skulle få overta roret. Da har vi de største vanskelighetene foran oss og ikke bak oss!

Det er særlig tre områder som er viktige i 90-åra. Som er avgjørende for hva slags samfunn vi får - og for de muligheter den enkelte vil ha i sin hverdag:

- * Vi må skape vekst og nye arbeidsplasser.
- * Vi må ha en mer rettferdig fordeling, og sikre trygghet og omsorg.
- * Vi må sikre miljøet.

Ikke på noen av disse områdene kan vi løse oppgavene ved å ta mindre felles ansvar - slik Høyre og Fremskrittspartiet vil.

Det er nødvendig med en bevisst politikk, vilje til å velge og evne til å ta beslutninger. Vi må styre skal vi nå våre felles mål.

Vi løser ikke oppgavene med enkle håndgrep og slagord. Det er nødvendig med et møysommelig arbeid skal vi reise et solid byggverk. Da tåler vi ikke usikkerhet og uklarhet om hvordan byggverket skal se ut.

*

Arbeidsledigheten er vår aller viktigste utfordring. Den skaper utrygghet for den som rammes. Arbeidsledigheten gir et utrygt samfunn. Den skaper urettferdighet. Store byrder blir lagt på en liten del av befolkningen.

Derfor vil vi aldri godta et samfunn med stor arbeidsledighet. Derfor vil "arbeid for alle" alltid være Arbeiderpartiets viktigste mål.

Og - glem ikke: Det er ingen naturlov at det skal være annerledes her i landet enn ute i Europa. I andre land i Vest-Europa har arbeidsledigheten gjennom mange år rammet én av

ti. Det er ingen selvfølge at vi kan klare å unngå en slik situasjon i vårt land. Det krever politisk innsats.

Det hjelper ingenting å ønske seg full sysselsetting. Det er heller ikke noe vi bare kan vedta. Vi må også ta inn over oss hva det krever, av oss alle, Og - vi må ha tilslutning til en politisk kurs som trygger både sysselsettingen og velferden. Først da kan vi sette inn de riktige politiske og økonomiske virkemidlene. Og - vi må aldri glemme: Hvis vi ikke kan få orden på økonomien, får vi ikke løst de store oppgavene i helsevesenet og eldreomsorgen, vi får ikke nok barnehageplasser og heller ikke en bedre skole.

Olof Palme - som var sammen med oss her i Halden for fire år siden - sa at "politikk er å ville".

Men, det er like viktig at man kan oppnå det man vil. I dagens samfunn er vi enda mer påvirket av det som skjer i andre land. Derfor blir styringen og politikk enda mer krevende.

Derfor finnes det heller ingen enkle løsninger for å bekjempe arbeidsledigheten. Det er nødvendig med en klar politisk innsats. Fornyelse, omstilling og nyskapning må til hvis vi skal lykkes. Næringslivet selv har et stort ansvar. Men vi trenger et samarbeide og samspill om viktige sider ved den økonomiske politikken, om inntektsdannelsen og inntektsfordelingen, om forskningsinnsats, eksportinnsats, utdanning og kommunikasjoner.

Det var slike ting vi diskuterte i møtet mellom Regjeringen og de to største organisasjonene i arbeidslivet på onsdag. Og det er på slike områder denne Regjeringen virkelig har satset, i en periode med store vanskeligheter og trange økonomiske rammer. Forskningsinnsatsen har vi økt med mer enn en milliard. Vi må greie å gjøre det lønnsomt å drive produksjon i Norge.

Det er gjennom samarbeid vi kan utløse den veksten, den fornyelsen og den omstilling det nå er grunnlag for. For grunnlaget er der gjennom det vi i fellesskap har oppnådd de siste tre årene. Og fordi vi har lykkes så godt når det gjelder prisstigningen, renten og utenriksøkonomien, er dette heller ikke noe tema i den politiske debatten foran dette valget. Legg merke til hvor stille det er blitt. En bedre attest kan vi

Men la oss være klar over at hvis vi ikke hadde fått kontroll over prisstigningen, fått renta ned og underskuddet bort - ja, da ville vi vært i en langt vanskeligere situasjon, arbeidsledigheten ville ha vært høyere og mulighetene for å bekjempe arbeidsledigheten ville vært langt dårligere.

Det er jo dette som har gjort det mulig å satse så sterkt som vi nå gjør. Sysselsettingspakken på 8 milliarder kroner som vi fikk vedtatt i vår, er den kraftigste som noen gang er gjennomført. Vi forserer den statlige byggevirkksomheten, utvider Husbankens rammer og det satses enda sterkere på utdanning enn noen gang før. Dessuten vil arbeidsmarkedstiltakene nå bli trappet ytterligere opp. Regjeringen har også gitt Husbanken mulighet for å finansiere ytterligere 2 000 boliger. Dermed vil statsbankene finansiere 24 000 nye boliger i år.

Dette viser hvilke valg vi står overfor. Hvis Høyre hadde fått gjennomslag - ville det vært langt færre som hadde fått muligheten til opplæring gjennom slike tiltak.

Og hvis Fremskrittspartiets forslag skulle følges, ville de arbeidsledige miste sine trygderettigheter allerede etter 40 ukers ledighet.

Forbedringen i økonomien gir nå også rom for å en viss økning i det private forbruket. Regjeringen kan derfor gå inn for en viss skattelettelse neste år. Dette vil også være et bidrag til kampen mot arbeidsledigheten.

Her i Halden har vi et et godt eksempel på hvordan vi kan utløse omstilling og sikre både sysselsetting og miljø gjennom fremsynt samarbeid. Gjennom en aktiv medvirkning fra Regjeringens side, er det lagt grunnlag for investeringer på nesten 3 milliarder kroner i en ny og miljøvennlig papirfabrikk.

Regjeringen har tilbudt bedriften kraft etter den nye ordningen som fikk tilslutning i Stortinget i vår. Bedriften er tilbudt 12 millioner kroner til opplæring på den nye papirmaskinen og 15 millioner til omlegging av riksvei 21.

Dermed er grunnlaget lagt for å sikre over 300 arbeidsplasser i en ny og mer framtidsrettet virksomhet.

Dette er ikke første gang Halden står oppe i krevende omstillinger i næringslivet. Nå er det igjen vanskeligheter. Regjeringen har derfor også besluttet at det kan benyttes distriktpolitiske virkemidler i kommunene Halden, Aremark, Marker og Rømskog fram til utgangen av 1991. Dette betyr at det kan gis lån, garantier og bedriftsutviklingstilskudd fra Distriktenes Utbyggingsfond i alle disse fire kommunene.

Det er gjennom en slik aktiv bruk av virkemidler vi må utløse ny virksomhet, bygge opp fremtidens næringsliv og bekjempe ledigheten. Og husk: Et styrket produksjonsliv er også den eneste måten å finansiere nye velferdstiltak på.

*

Samarbeidet om inntektspolitikken har vært noe av det viktigste vi har gjort for å rydde opp i de økonomiske problemene. Dette arbeidet vil vi føre videre. Vi må unngå den situasjonen vi var i, med et evig kappløp mellom priser og lønninger - som førte til at vi alle priset oss ut av en stadig mer krevende internasjonal konkurranse.

Det vet ikke minst en ansvarlig fagbevegelse. Derfor har jeg tro på at vi skal lykkes i å finne gode løsninger også framover.

Men - hvis vi skal lykkes med et samarbeide om inntektspolitikken - må den bygge på en rettferdig fordeling. Vi kan ikke godta at noen skal ha friplass - og skumme av den fløten andre skaper.

Vi kan heller ikke godta at de pengene bedriftene sparer på nøkterne lønnsoppgjør går til eierne i form av urimelig store aksjeutbytter.

Derfor har vi de siste to årene regulert også aksjeutbyttet. Og derfor vil vi i samarbeid med fagbevegelsen

arbeide for å få gjennomført former for overskuddsdeling i bedriftene. På den måten kan det økte overskuddet som nøkterne lønnsøkninger gir pløyes tilbake i bedriften og styrke arbeidsplassene.

Er det noen - i fagbevegelsen eller næringslivet - som tror det er en slik politikk Høyre og Fremskrittspartiet vil legge opp til når de snakker om skattelettelse som det viktigste tiltaket for å skape ny vekst ?

Er det de som har minst som da vil få mest ?

Svaret er - selvsagt nei. Fremskrittspartiet som også her vil gå lengst - er et skatteskjerpelsesparti for svært mange med vanlige inntekter. Ja - dere hørte riktig: Et skatteskjerpelsesparti.

Fremskrittspartiet la før ferien fram sine forslag til en ny folketrygd-ordning. Med Fremskrittspartiets folketrygd skal alle få den samme pensjon - og alle som tjener mer enn 160 000 skal slippe å betale trygdepemie for hele sin inntekt.

Lik pensjon for alle, kan jo høres besnærende ut. Men hva betyr dette forslaget i praksis ?

Jo, at de som tjener 160 000 kroner vil få 15 000 mindre som pensjonister enn etter dagens system - men - de vil måtte betale over 6 000 kroner mer i folketrygdavgift.

Så sier Hagen at han vil redusere andre skatter. Men det han konkret har foreslått i skattelettelser er klart mindre enn dette for de fleste med lave og middels inntekter.

Flere tusen mer i skatt og trygdeavgifter og 15 000 mindre som pensjonister - det er hva Fremskrittspartiet tilbyr landets industriarbeidere og alle andre på vanlige inntekter.

Men for dem som tjener minst det dobbelte, ja der blir jo resultatet ganske annerledes ! De vil for det første få 40-45 000 kroner mindre i folketrygdavgift - og i tillegg 30-35 000 kroner i skattelettelse.

Og da blir det jo ikke så vanskelig å ta seg råd til å tegne en privat tilleggstrygd.....

Hvis vi så tar med andre av forslagene fra Fremskrittspartiets program - at de vil legge ned Husbanken, ødelegge studiefinansieringen og at arbeidsledige bare skal ha ledighetstrygd i 40 - og ikke 80 uker - ja, da ser alle hvem det er som tjener på dette partiets politikk.

Det er nok ikke sporene etter Einar Gerhardsen Carl I Hagen følger. For de sporene, de går i stikk motsatt retning.

*

Miljøpolitikken må stå helt sentralt på 90-tallet. Det er også omstillingen man står foran her i Halden et godt eksempel på. En gammel fabrikk som har bidratt til ødeleggelsen av Iddefjorden skal skiftes ut med en ny - en som sikrer både sysselsetting og miljø.

Jeg har sett at det er reist kritikk fra miljøvernhold mot denne løsningen. Det må jo bero på at man ikke er kjent med hva som blir resultatet....

For det første vil en ny papirmaskin bety utslipp som ligger langt under de krav Statens Forurensningstilsyn har satt ved fortsatt drift av den nåværende cellulosefabrikken.

Det er heller ikke snakk om å godta situasjonen som den er i mellomtiden. Utslippene fra den nåværende fabrikk reduseres allerede fra i år. Det skal iverksettes rensetiltak slik at utslipp av suspendert organisk materiale og klor-forbindelser blir i tråd med kravene fra forurensningstilsynet. Utslippene av løst organisk stoff vil imidlertid bli høyere, inntil driften opphører sommeren 1992.

Sammen med iversettelsen av et omfattende prosjekt som vil redusere utslippene fra landbruket langs Haldensvassdraget - og de rensetiltakene som iverksettes i Fredrikstad- og Sarpsborg-området - betyr dette en enda renere Iddefjord enn det tidligere har vært snakk om.

... Så Birgitta Dahl og våre andre svenske venner, har all grunn til å si seg fornøyd med det som nå blir gjort.

Og la meg minne om: Målet om å komme over på en miljøvennlig og bærekraftig utvikling er ikke en kampanje for å legge ned flest mulige arbeidsplasser. Det er en politikk for å skape et fundament for arbeidsplasser som er i samsvar med miljøkravene. Vi kan bare sikre fremtiden hvis vi sikrer både miljøet og sysselsettingen.

Det var nødvendig at miljøpolitikken igjen kom sentralt på den politiske dagsorden, etter at den så og si gikk i glemmeboken under Willoch-regjeringen. Da ble både lovverket og innsatsen svekket. Likevel ser jeg jo at freksheten er stor nok til å forsøke å snu hele saken på hodet. Nå er det ikke bare Fjørtoft, men stort sett alle de borgerlige kameratene som løper etter hverandre og roper på mer miljø.

Hensynet til vårt miljø krever nye løsninger, ikke bare her i Halden - ikke bare i vårt eget land, men også internasjonalt. Ikke noe område viser klarere hvor avhengig vi er av hverandre. Ikke noe område viser hvor liten kloden er og hvor nødvendig det med samarbeide over landegrensene. Ikke noe områder viser hvor nytteløst, ja hvor farlig det vil være med en politikk som svekker den politiske styringen og samholdet mellom mennesker.

Det er ingen grunn til å legge skjul på at vi står foran store interessekonflikter og mange vanskelige avveininger. Sterke økonomiske interesser vil bli utfordret til å tenke nytt. Det blir nødvendig med tiltak som vi alle vil merke. Det vil særlig gjelde behovet for å redusere forurensningene biltrafikken skaper. Og vi må alle tenke mer på miljøet - som politikere, som direktører, som fagforeningsledere, som trafikkanter og som forbrukere.

Det blir ingen lett jobb. Men jeg har tro på at det nytter. Vi vet nå mer om sammenhengen mellom miljø og utvikling enn tidligere. Og når lederne i verdens største nasjoner nå nærmest driver et regelrett kappløp om å markere

seg som de største miljøforkjemperne, ja, da er vi vitne til en virkelig revolusjon.

Ja, i virkeligheten er det skjedd en revolusjon også her hjemme. Også her har vi opplevd et kappløp om å være grønnest foran dette valget. Selv Fremskrittspartiet forsøker å skape et grønskjør rundt seg - fordi de har forstått at folk er opptatt av miljøproblemene. Men Fremskrittspartiets Tor Mikkel Wara - som jeg forstår er tiltenkt jobben som partiets finanspolitiske talsmann på det nye Stortinget - mener vi bør legge ned Miljøverndepartementet.

Er det dette partiet Venstre og Arne Fjørtoft skal samarbeide med fordi de ikke er fornøyd med Arbeiderpartiets miljøpolitikk ?

*

Vi har bak oss vanskelige og krevende år - både i vårt eget land og internasjonalt.

Arbeiderpartiet har tatt ansvar i en vanskelig tid. Da de økonomiske problemene meldte seg var det Arbeiderpartiet som måtte ta styringen og føre landet inn på en trygg og riktig kurs.

Det var da det var behov for en ny kurs, ikke nå. Nå er oppgaven å holde stø kurs. For ser vi ikke nå mange løfterike trekk som gir nye og gledelige muligheter ?

Internasjonalt skjer det store og epokegjørende forandringer. I øst-europa er de dogmatiske kreftene på retur. De må vike for dem som ønsker mer demokrati, større frihet og mer mangfold. Mange ser til de sosialdemokratiske partiene i vest for å finne inspirasjon for en ny utvikling.

I Vest-Europa bygger vi samarbeidet videre ut i en ny giv mellom EFTA og EF.

Forholdet mellom øst og vest er mer løfterikt enn på mange, mange år. Drømmen om å få revet ned stengslene som ble reist mellom øst- og vest-europa etter den andre verdenskrig, er ikke lenger bare en drøm. Den er en reell mulighet som vi kan gripe fatt i.

Miljøbevissthet er større. Det er en bredere forståelse for de farer som truer miljøet og vår felles framtid. Det er en større vilje til å finne botemidler og nye løsninger.

Og her hjemme - ser vi ikke en voksende erkjennelse av at det er nødvendig med større innsats for felles framtid ?

I kjølvannet av en løssluppen jappetid og høyrebølgen, har det vært mulig å samle kreftene når det virkelig gjaldt. Da den økonomiske krisen ble avdekket, viste det seg mulig å få folk med på de tunge takene som måtte tas. Forståelsen for at det er arbeidet som skaper verdiene, at det er behov for fornyelse på mange områder, er blitt større. Jeg tror viljen til å bidra og til å ta ansvar nå igjen er økende.

Internasjonalt er det sosialdemokratiets holdninger og verdier man søker inspirasjon i. Vår oppgave i denne valgkampen er å få klart frem at det også er den mest fremtidsrettede ideologi for vårt velferdssamfunn.

Valget bestemmer kursen de neste fire årene. Det er det store valget som skal legge grunnlaget for de mange, mange mindre valg som skal fattes hver eneste dag. Det er et valg som enkeltvis og samlet får virkninger for oss alle. Og la det være helt klart: Det spiller en rolle hvem som sitter med regjeringsansvaret, det spiller en rolle hvilket verdigrunnlag det er som får prege alle de viktige avgjørelsene som tas i politikken. Derfor er holdningene som ligger til grunn for enkeltvalgene så viktige.

Derfor sier jeg: La ikke andre bestemme for deg. Vis at det norske folkestyret er aktivt og levende. Ta stilling !

Gjør ikke som 22-åringen i Dagbladet fredag. Han svarte: "Jeg pleier ikke å stemme. Uansett hvem som vinner får vi ikke det perfekte samfunn. Så jeg er fornøyd uansett hva det blir".

Han tar feil. Helt andre krefter kan få sjansen til å prege utviklingen. Det er vel ingen her som tror på den farlige myten om at denne regjeringen blir sittende i alle fall ? Da tar dere i tilfelle feil.

For - uten å ha utmeislet noen politisk kurs, uten å ha ryddet opp i rot og motsetninger, kan et borgerlig flertall velge å ta over regjeringsansvaret, og dermed bringe landet inn i en utrygg og ustabil situasjon.

Derfor står valget både om retningen, stabiliteten og styringen i Norge.

Vi vil slåss for de sosialdemokratiske verdiene ved dette valget.

Når det er tid for fornyelse, er det tid for sosialdemokrati.